

underordnetes Udfærdigelse af ministerielle Beslutninger, hvis den underordnede har handlet uden Ministerens Bemyndigelse eller Vidende eller har handlet mod den ham af Ministeren givne Bemyndigelse uden forud at have opnaaet dennes Godkendelse deraf.

Venstres Ændringsforslag forkastedes med 76 Stemmer mod 18. Derefter vedtoges ovenstaaende, af Ministeren og Flertallet foreslaaede Affattelse enstemmigt med 94 Stemmer.

§ 6. Er der truffet en Beslutning, for hvilken Ministeren bærer Ansvar, er han, for saa vidt Beslutningens Gennemførelse angaar, ansvarlig for *underordnetes Handlinger eller Undladelser*, saafremt disse har været beordret af Ministeren selv eller maatte staa som et nødvendigt eller naturligt Middel til Gennemførelsen af Beslutningen.

Paragraffen blev af samme Grund som § 5 omredigeret i Folketinget.

Efter et af *Venstre* stillet Ændringsforslag skulde Ministeren bære Ansvar for underordnetes Handlinger til Beslutningens Gennemførelse og for Undladelse af saadanne, »medmindre hans direkte Ordre uden hans Vidende er tilside-sat, eller der er indtraadt saadanne ændrede Forhold i Forbindelse med Beslutningens Indhold og Formaal, som maatte gøre Gennemførelsen af denne aabenbart overflødig eller ubegrundet«.

Venstres Ændringsforslag forkastedes med 77 Stemmer mod 17, hvorefter Paragraffen i den af Ministeren og Flertallet foreslaaede Affattelse vedtoges enstemmigt med 95 Stemmer.

II.

Reglerne om en Ministers Ansvar for at have *opkrævet uhjemlede Statsskatter* eller for *uberettiget Afholdelse af Statsudgifter* var — tillige med Reglerne om Ansvar for foreløbige Loves Udstedelse — de Bestemmelser, der under Rigsdagsforhandlingerne 1905—10 fremkaldte størst Uenighed mellem de daværende Folketing og Landsting, og som bevirkede, at der ikke dengang kunde gennemføres en Ministeransvarlighedslov. Striden stod navnlig om, hvorvidt Ministrenes Ansvar skulde være afhængigt af, om Ministeren havde »handlet med Bevidsthed om«, at han ikke vilde kunne faa den paagældende Skat eller det paagældende Udgiftsbeløb bevilget eller godkendt af Kongen og Rigsdagen (Folketingets Opfattelse), eller om det afgørende skulde være, om Ministeren havde fejlet i sit Skøn over, om Udgiften var nødvendig ved Statsstyrelsens forsvarlige Førelse (Landstingets Opfattelse). — Med Hensyn til en Ministers Ansvar